

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg har måttet konstatere, at der i dette Ting er andre end partiet Venstre og boligministeren, der er bange for friheden, og det kan måske glæde boligministeren, at han ikke er alene.

Det er sjældent, at man i den grad hører en skræmmekampagne på et fuldstændig irrelevant grundlag, og at den føres an af en, som oven i købet af uddannelse er økonom, får en til at tænke på, om der kan være andre motiver, der ligger til grund, end de rent saglige; det har vi også hørt fra den kant før, så det er da legalt nok, men uanset hvilket motiv, hr. Jørgen Estrup har, er det noget vrøvl. Der bliver ikke tale om en udvidelse af privatforbruget, og de fleste af hr. Jørgen Estrups økonomiske kolleger med nationalbankdirektøren og overvismanden i spidsen er da også helt uenige i, at der skulle blive tale om eksplosiv udvidelse af privatforbruget.

Må jeg minde om, at der i de sidste 2 år i realiteten har været fri adgang til via ægtefællehandler at belåne 80 pct. af belåningsværdien. Der har i den samme 2-årige periode været fuldstændig fri adgang til 80 pct.s belåning uden formål af udlejningsejendomme og til re-belåning af erhvervsejendomme, og det har ikke givet nogen problemer. Hvordan i alverden kan man så tro, at man vælter hele samfundsøkonomien, når man tager den lille restgruppe på 20 pct. med? Hr. Jørgen Estrup er akkurat lige så usaglig, som regeringen var den nat, den ikke ville medvirke til et fornuftigt forslag fra Socialdemokratiet om at give ret til en om-lægning af nogle bestemte lån. Det var, fordi regeringen på det tidspunkt syntes, at Socialdemokratiet nu havde fået nok og altså ikke skulle have mere, og så fortalte den Boligudvalget, at vi ville vælte samfundsøkonomien, selv om vi alle sammen tiggede, bad og nærmest betalte for at få det ændringsforslag igennem. Det var akkurat lige så usagligt et argument over for Socialdemokratiets daværende ændringsforslag, som det er, hvis man påstår, at den forskel, der er i praksis på at ændre en fri belåningsret fra 80 pct. til 100 pct., skulle vælte samfundsøkonomien.

Når man ser på forskellen mellem boligministerens forslag og Fremskridtspartiets, må man konstatere, at hensigten med begge forslagene i øvrigt er at løse problemerne med at om-

lægge lånene og at give ret til at få 100 pct.s belåning ved om- og tilbygning, men så skiller vandene, for boligministerens liberale holdning kan ligge på et lille sted. Boligministeren er kommet til den konklusion, at han er nødt til at høre lidt efter eksperterne, og derfor kan man godt få adgang til en vis belåning af friværdien, men så er man så snedig, at man konstruerer nogle tilbud, som er uanvendelige, og så undgår man denne liberalisering, og det er de 20-årige serielån inden for 60 pct., jeg tænker på. Beregningerne under udvalgsarbejdet vil kunne vise, at man kan få billigere lån i banken henne om hjørnet, og derfor kan jeg godt forstå, at hr. Lysholm Christensen netop interesserede sig for, hvorfor det skulle være serielån. Det står der ikke, men jeg er overbevist om, at det er, fordi det ikke skal være noget tilbud, og derfor er vi nødt til at forholde os til, om vi ønsker at ophæve den diskriminering, som den gældende realkreditlov udsætter enlige boligejere og samejere for, derved at de ikke kan bruge ægtefællereglerne.

Hr. Holger K. Nielsen og hr. Jørgen Estrup har heroppefra foreslået, at man skulle ophæve adgangen til ægtefælleregler. Det overrasker mig ikke, men de udgør ikke noget flertal i denne sag, og derfor må vi konstatere, at selv om boligministerens forslag skulle blive vedtaget, kan man fortsat indgå ægtefællehandler, og de, som vil gøre alle de der ækle ting med at bestemme over deres egne penge, som hr. Jørgen Estrup og hr. Holger K. Nielsen fortalte om – f.eks. købe en bil, og man kunne sandelig også komme ud for, de ville købe lystbåde – vil gøre det alligevel, for de vil bare sælge til hinanden, hvis de er så heldige, at de er gift. Ellers kan man håbe, at man er i en situation, hvor man kan indgå et registreret partnerskab, for så må man formentlig behandles efter ægtefællereglerne.

Tilbage står restgruppen af enlige samejere, som ikke kan nogen af delene. Man kunne egentlig lige så godt sige dem, der er rødhårede, eller dem, der er født om søndagen, for det er lige så vilkårligt. Jeg kan ikke se noget som helst formål med at genere en lille gruppe på 20 pct., når der ikke sker noget som helst samfundsøkonomisk ved at fjerne diskriminationen.

Jeg kan heller ikke se noget som helst fornuftigt i, at dette Folketing vedtager regler,